

- максимізації рентабельності.

Подальші пошуки в цьому напрямі дадуть можливість розробити систему підтримки прийняття рішень діагностичного типу, мета якої – моніторинг рівня ефективності використання технологічного обладнання енергоблоків станції, визначення необхідних і достатніх обсягів палива для забезпечення оптимального режиму функціонування станції, а також оптимізація структури оборотних активів підприємства.

Висновки. Проведені дослідження дозволили уточнити сутність економічної категорії “ресурсний потенціал” підприємства, до якого належать наявні на конкретну дату засоби виробництва (предмети й засоби праці), трудові ресурси та відповідні їм системи управління як взаємопов’язані елементи виробничого процесу. При цьому ресурсний потенціал характеризує можливості виробництва відносно кожного окремого ресурсу за умови, що обмежень з боку інших ресурсів не існує. Використання можливостей економіко-математичного моделювання дало змогу визначити потенційні напрями оптимізації управління матеріальними та фінансовими ресурсами підприємства й оцінити ефект від рішень, які ґрунтуються на відповідних модельних розрахунках.

1. Іванюта П. Управління ресурсами та витратами : навчальний посібник для ВНЗ / П. Іванюта, О. Луговська. – К. : ЦУЛ, 2009. – 320 с.
2. Ільїна К. Фінансовий потенціал інноваційного розвитку підприємства / К. Ільїна // Формування ринкової економіки в Україні : зб. наук. праць. – 2008. – Вип. 19. – С. 256–260.
3. Комазов П. Моделювання системи управління фінансовими потоками економічних об’єктів / П. Комазов // Формування ринкової економіки в Україні : зб. наук. праць. – 2008. – Вип. 18. – С. 114–120.
4. Малиміна О. П. Задачі оптимального розподілу ресурсів: статичні та динамічні моделі задач / О. П. Малиміна // Матеріали звітної студентської наукової конференції “Еврика-Х” за 2010 рік. – Івано-Франківськ, 2011.
5. Подолець Р. З. Енергетичне моделювання: іноземний досвід і напрями перспективних досліджень в Україні / Р. З. Подолець // Економіка і прогнозування. – 2006. – №1. – С. 126–140.
6. Управління ресурсами підприємства : навчальний посібник / за ред. Ю. М. Воробйова, Б. І. Холода. – К. : Центр навч. л-ри, 2004. – 288 с.
7. Управління потенціалом підприємства : навчальний посібник. – К. : Центр навч. л-ри, 2006. – 362 с.

Рецензенти:

Благун І.С. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної кібернетики Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника;

Баран Р.Я. – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фундаментальних дисциплін Івано-Франківського інституту менеджменту Тернопільського національного економічного університету.

УДК 657.412.4

ББК 65.052

Рудейчук С.В., Плець І.І.

**КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ОЦІНКА КОНВЕРТОВАНИХ ОБЛІГАЦІЙ У СИСТЕМІ
БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ**

Івано-Франківський інститут менеджменту
Тернопільського національного
економічного університету,
кафедра обліку та фінансів,
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Галицька, 7,
тел.: 0506130104,
e-mail: boifim2010@rambler.ru

Анотація. Запропоновано класифікацію конвертованих облігацій і розкрито варіативність їх оцінки на фондовому ринку України.

Рудейчук С.В., Плещ І.І. Класифікація та оцінка конвертованих облігацій у системі бухгалтерського обліку

Ключові слова: конвертовані облігації, цінні папери, класифікаційні ознаки.

Annotation. The article offers the classification of convertible bonds and analyses variability of their rating in the stock market of Ukraine.

Key words: convertible bonds, securities, classification features.

Облигация – это ценная бумага, дающая много прав на то, чтобы на что-то еще и надеяться...

М. Мамчиц

Вступ. В епоху постіндустріального суспільства, коли діяльність підприємств значно розширюється та виходить на міжнародний рівень, ефективність фінансування стає вагомим фактором зростання економіки. З огляду на недоступність банківського кредитування та зменшення обсягів ринку акцій, підвищується значення розвитку нових форм фінансування діяльності суб'єктів господарювання, зокрема, здійснення операцій з конвертованими облігаціями як різновиду боргового фінансового інструмента.

Існуюча система бухгалтерського обліку не забезпечує достатнього системного та комплексного відображення інформації для прийняття своєчасних й ефективних управлінських рішень щодо інвестування та емісії конвертованих облігацій. Це зумовлює необхідність розробки класифікації конвертованих облігацій, як боргових цінних паперів, з урахуванням особливостей їх економічної сутності, інтересів емітентів та інвесторів. Застосування класифікаційних ознак є важливим для організації аналітичного обліку операцій з конвертованими облігаціями, достовірного відображення їх наявності й руху на підприємстві.

Такі вчені, як О.П.Білик, Т.Г.Буй, П.Ю.Бороздін, Т.В.Грищенко, С.Кирилов, О.В.Любка, І.О.Лютий, С.В.Лялін, С.З.Мошенський, Т.В.Нічосова, О.К.Примерова, Р.В.Рак, Н.С.Рязанова, досліджували окремі питання теорії та методики бухгалтерського обліку операцій з облігаціями.

Відмітимо, що серед різних видів облігацій особливу цікавість для проведення ґрунтовного дослідження являють конвертовані облігації, які недостатньо вивчені у сфері бухгалтерського обліку та фінансів. У науковій літературі фрагментарно зустрічається виокремлення деяких видів конвертованих облігацій, однак відсутні дослідження в частині їх класифікації для потреб бухгалтерського обліку. Актуальність окресленої проблеми зумовлює необхідність подальшого дослідження й удосконалення методики бухгалтерського обліку операцій з конвертованими облігаціями.

Постановка завдання. Мета дослідження полягає у виявленні основних класифікаційних ознак конвертованих облігацій з метою побудови їх класифікації для потреб бухгалтерського обліку, а також необхідним є визначення особливостей та порядку оцінки конвертованих облігацій у бухгалтерському обліку.

Результати. Ураховуючи, що найбільш перспективним напрямом розвитку фінансового ринку в Україні є розвиток ринку боргових цінних паперів, про що зазначає проф. С.З.Мошенський [4, с.165], можна припустити, що ринок конвертованих облігацій в Україні буде розвиватися в майбутньому, як це відбувається в розвинутих країнах світу.

У попередніх працях [5] були досліджені сутність та особливості конвертованих облігацій як об'єкта бухгалтерського обліку, що сприяє розвитку методики облікового відображення операцій з конвертованими облігаціями з урахуванням їх особливостей. Отже, конвертовані облігації – це цінні папери, характерною рисою яких є те, що їх погашення здійснюється у вигляді видачі їх власникам інших цінних паперів, здебільшого простих і привілейованих акцій товариства або інших облігацій, а не у вигляді сплати доходу в грошовій формі. Конвертованість у зазначеному контексті означає безоплатну заміну при настанні строку погашення конвертованих облігацій одних цінних паперів

іншими. У випадку заміни на акції конвертована облигація надає право на втручання в капітал емітента, а інвестор із позичальника переходить у статус співвласника. Отже, життєвий цикл конвертованої облигації починається як фінансове зобов'язання і повністю підлягає визначенню поняття “облигація”, а після конвертації цей цінний папір виступає як інструмент капіталу й підлягає визначенню поняття “акція”.

Для визначення класифікаційних ознак конвертованих облигацій і їх систематизації необхідно дослідити можливі варіанти здійснення емісії конвертованих облигацій, придбання та безпосередньо умов конвертації. Конвертовані облигації випускаються в такому ж порядку, що й інші облигації, тому деякі класифікаційні ознаки конвертованих облигацій будуть мати ознаки звичайних облигацій.

Ідея випуску конвертованих облигацій передбачає залучення інвесторів, зацікавлених не лише в отриманні гарантованого фіксованого доходу, але й збільшенні капіталовкладень у разі зростання вартості акцій підприємства-емітента (при недооцінці акцій на ринку), на макрорівні – доступ до фондових ринків розвинутих країн. Ідея придбання конвертованих облигацій передбачає одержання прибутку від гри на фондовому ринку, а також одержання прав власності й гарантій у випадку придбання незабезпечених конвертованих облигацій і можливість виграшу в процесі конвертації. А.Н.Буренін [2, с.78] зазначає, що метою придбання конвертованої облигації є одержання гарантії отримання доходу від облигації, якщо навіть виявиться, що діяльність акціонерного товариства є збитковою, а також зберегти можливість збільшення доходу, конвертувавши облигацію в акцію, якщо зростає сума дивідендів, що виплачуються за акцією. Відповідно, в умовах емісії зазначається конкретно, на які саме цінні папери ці облигації обмінюватимуться при їхньому погашенні, а також пропорція обміну облигацій, тобто коефіцієнт конвертації (наприклад, одна облигація обмінюється на три акції).

Дослідники В.І.Колесников, В.С.Торкановський [9, с.36] зазначають, що підприємство не має права розміщувати конвертовані облигації, якщо кількість оголошених акцій визначених категорій і типів менша від тієї кількості акцій, право на придбання яких надають такі облигації.

С.В.Лялін [3, с.89] серед конвертованих облигацій виділяє такі види: конвертовані облигації з нульовим купоном, обмінні облигації та конвертовані облигації з обов'язковою конвертацією. Перша ознака “конвертовані облигації з нульовим купоном” притаманна облигаціям загалом. В англійській літературі конвертовані облигації з нульовим купоном відомі під назвою LYONS (Liquid Yield Option Notes) – це облигації, що не передбачають купонних платежів і розміщуються з дисконтом.

Обмінні облигації є облигаціями, що обмінюються на цінні папери (акції) іншого емітента. На європейських фондових ринках обмінні облигації отримали широке розповсюдження, що пов'язано з практикою сумісного володіння корпораціями акціями одна одною. Якщо компанія мала бажання продати свої частки в інших корпораціях, то в деяких випадках це вигідно зробити шляхом випуску обмінних облигацій [3, с.89].

Як зауважує С.В.Лялін [3, с.87], власник конвертованих обмінних облигацій, окрім купонних платежів і права отримати номінальну вартість, має також можливість конвертувати (обмінювати) облигації на визначену кількість інших цінних паперів (цінних паперів третьої сторони). Майже завжди йдеться про обмін на звичайні акції, хоча теоретично можливий і обмін на привілейовані акції або облигації інших випусків.

Відмінність конвертованих облигацій з обов'язковою конвертацією від звичайних конвертованих облигацій полягає в тому, що власник протягом терміну обігу облигації зобов'язаний здійснити їх конвертацію в інші цінні папери. Цей вид облигацій є порівняно новим у світовій практиці, і в США такі облигації досить розповсюджені. Поняття конвертованої облигації в російській практиці застосовується саме до облигацій з обов'язковою конвертацією [3, с.89].

Білоруські науковці [8, с.194], як різновид конвертованих облігацій, виділяють розширені облігації, що випускаються на визначений термін, однак у момент погашення їх можна обміняти на рівноцінні довгострокові облігації з підвищеною відсотковою ставкою.

Узагальнення сутності, переваг застосування конвертованих облігацій сприяло наступному їх узагальненню як об'єкта бухгалтерського обліку (рис. 1).

Рис. 1. Конвертовані облігації як об'єкт бухгалтерського обліку

Розкриті особливості механізму застосування конвертованих облігацій різних видів визначають специфіку їхнього відображення в бухгалтерському обліку, зокрема, у частині вартісного вимірювання, визнання в складі поточних або довгострокових зобов'язань і таких об'єктів, як дисконт на облігації, розмір виплачуваних відсотків. Крім того, особливими є регулярність виплати відсотків, порядок сплати заборгованості боржником і поява привілейованих прав у разі банкрутства підприємства для акціонерів. Указані особливості підлягають урахуванню при розробці облікової політики як підприємства-емітента, так й інвестора в частині питань обліку операцій з облігаціями для забезпечення ефективного управління позиковим капіталом або формування найбільш вигідної інвестиційної політики щодо боргових цінних паперів.

Закон України “Про цінні папери та фондовий ринок” не дає визначення поняття “конвертовані облігації”, а отже, обіг таких цінних паперів є законодавчо неврегульованим, що спричиняє наявність проблем теоретичного й методичного обґрунтування і висвітлення операцій з конвертованими облігаціями в бухгалтерському обліку. З метою забезпечення повноти висвітлення і механізму законодавчого врегулювання обігу конвертованих облігацій пропонуємо доповнити Закон України “Про цінні папери та фондовий ринок” Розділ I “Загальні положення” статтю 3 “Цінні папери та їх класифікація” п. 5 пп. 7 поняттям “Конвертовані облігації” і їх класифікацією. Окрім того, декларування конвертованих облігацій в українському законодавстві надасть цим

цінним паперам можливості виступати заставою в банку, а також брати участь у розрахунках.

Беручи до уваги розроблену класифікацію облігацій [6], автором уточнено класифікацію конвертованих облігацій (рис. 2).

Наведена класифікація і переваги застосування конвертованих облігацій сприяють їхньому поширенню у сфері господарювання, однак проблемним питанням облікового відображення таких об'єктів є їх оцінка.

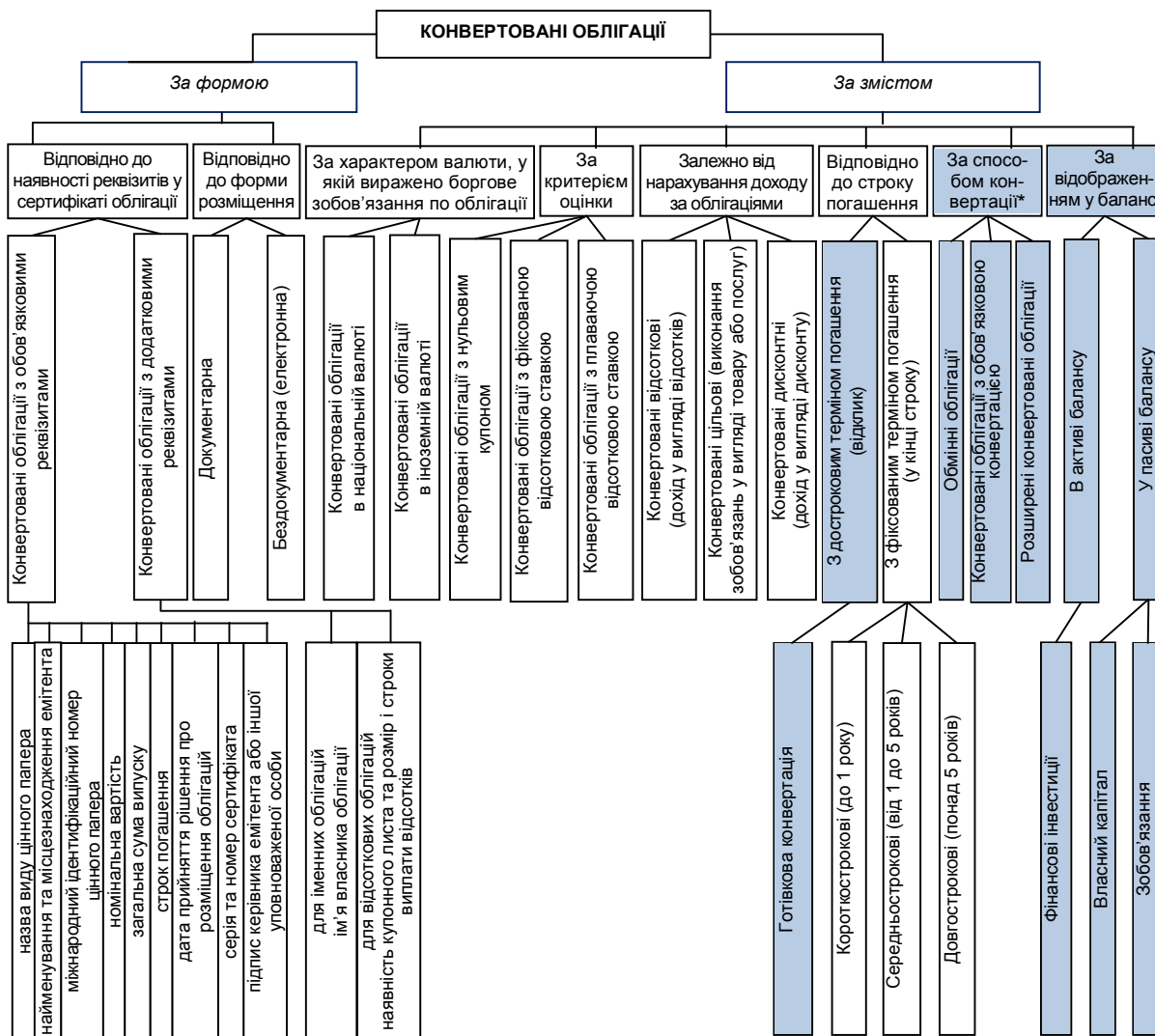

Рис. 2. Класифікація конвертованих облігацій для організації бухгалтерського обліку операцій з ними, запропонована авторами

Відповідно до п. 29 П(С)БО 13 “Фінансові інструменти” оцінка фінансових інструментів передбачає визначення їхньої справедливої вартості, а також її порівняння з ринковою ціною з метою визначення, які інструменти на ринку недооцінені, а які переоцінені.

Оцінка конвертованих облігацій передбачає визначення всіх можливих вартостей конвертованої облігації (номінальна, вартість конвертації, інвестиційна, ринкова, справедлива). Під номінальною вартістю розуміємо величину основного зобов'язання перед власником облігації. Інвестиційна вартість – це сума грошових надходжень у вигляді відсотків і номінальної вартості, виплаченої в строк дисконтованого викупу при відсотковій ставці інструмента, що наближена до рівня ризику.

За умови, що фінансовий стан підприємства нестабільний, вартість конвертованої облігації залежить, передусім, від її інвестиційної вартості. З покращенням фінансового стану підприємства та зростанням цін на його акції зростає значення вартості конвертації.

Російський науковець Т.А.Батяєва [1, с.74] відмічає, що інвестори, приймаючи рішення про доцільність конвертації, повинні враховувати всі ринкові фактори: ціну конвертації, ринкову вартість акції і вартість акції, яка отримується в результаті конвертації, доходність вкладень у конвертовані облігації та інші аспекти зазначеної операції.

Інвесторові доцільно приймати рішення щодо конвертації облігацій на акції, якщо ринкова ціна акції перевищує їхню вартість конвертації, а вартість конвертації визначається в разі її невідкладного обміну на акції за допомогою наперед установленого коефіцієнта конвертації.

Ринкова вартість конвертованої облігації не знижується за умов падіння цін на акції і відсутності конвертації нижче за її інвестиційну вартість. У випадку зростання цін на акції зобов'язання за облігаціями перетворюється на власний капітал, оскільки інвестори скористаються нагодою придбати дешеві акції за вищою ринковою вартістю.

У ході визначення емітентом розміру відсотка за облігаціями підлягають урахуванню такі фактори: термін, на який вони випускаються; їх надійність; рівень інфляції; відсотки за кредит банку. Вирішальними у визначенні відсотка за облігаціями є рівень інфляції і ступінь ризику придбання облігації. Облігації з нижчим рівнем надійності передбачають вищі відсотки. Інфляційні процеси впливають на ціну конвертованих облігацій і ціну облігацій зокрема. Якщо конвертована облігація має фіксовану ставку купона, то дохід за нею буде зменшуватися (вартість може бути меншою, ніж номінал). Плаваюча відсоткова ставка враховуватиме рівень інфляції, а відсотки на суму рівня інфляції будуть більші, тобто ціна конвертованих облігацій на ринку цінних паперів збільшуватиметься.

Дослідник Н.С.Рязанова [7, с.139] зазначає, що конвертовані облігації надають змогу інвесторові отримати вищий дохід, оскільки зі зростанням ринкової ціни простих акцій вартість відповідних облігацій також зростає. Разом з тим, якщо ціна простих акцій не зростає, інвестор – власник облігацій гарантовано отримує періодичний відсотковий платіж на суму основного боргу в момент погашення облігацій. Крім того, автором [7, с.139] відмічено, що коли облігації конвертуються в прості акції, то такі акції відображаються за перехідною вартістю облігацій. Зобов'язання за облігаціями та відповідний неамортизований дисконт або премія списуються, унаслідок чого відповідні доходи та витрати в бухгалтерському обліку не відображаються.

Ринкова ціна – це сума, яку інвестор готовий заплатити за цінний папір. Вона залежить від ціни акцій емітента, його фінансового стану та перспектив розвитку його діяльності. Якщо враховувати особливості конкретного акціонерного товариства, то його конвертовані облігації завжди матимуть вищу вартість порівняно з класичними облігаціями (за умови, якщо інші властивості цих двох видів облігацій аналогічні). Додаткова вартість конвертованої облігації створюється за рахунок того, що вона може бути обмінена на акції, тобто може принести її власникові додатковий дохід і надати додаткові права.

Для забезпечення ефективного управління конвертованими облігаціями як привабливими фінансовими інструментами для інвестора й емітента вважаємо за доцільне здійснювати оцінку конвертованих облігацій за справедливою вартістю, яка залежить від умов випуску облігацій (доходності, номінальної ставки та фінансового стану емітента, поточної кон'юнктури ринку на час розміщення, професіоналізму консультантів, андеррайтерів, рівня інформаційної підтримки).

Справедлива вартість є вартістю, за якою даний актив може бути обмінаний або придбаний на ринку, а придбається він, виходячи з тієї ціни, яка сформувалася на відповідному ринку. Найкращим підтвердженням справедливої вартості є ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку, тому під справедливою вартістю розуміємо ринкову вартість цінного папера. Справедлива вартість може бути скоригована на відшкодування обов'язкових і додаткових витрат, пов'язаних з обсягом емісії й формою випуску облігацій, страхуванням, рейтингуванням і державною реєстрацією емісії, а також оплатою послуг андеррайтера, платіжного агента. За неможливості достовірного визначення справедливої вартості в умовах наявності обмежень оцінка конвертованих облігацій здійснюється за їхньою номінальною вартістю.

Висновки. Проведені дослідження дозволяють зробити такі висновки:

1. Класифікація конвертованих облігацій є вихідним моментом відображення операцій з ними в бухгалтерському обліку. Дослідження існуючої класифікації дозволило встановити відсутність єдиної думки серед дослідників стосовно ознак такої класифікації. Умови емісії конвертованих облігацій, їх розміщення, обіг і погашення залежать від видів облігацій, а також мають вплив на методіку облікового відображення відповідних операцій.

2. Запропонована класифікація конвертованих облігацій, як боргових цінних паперів, ураховує особливості економічної сутності конвертованих облігацій, вимоги чинного законодавства й інтереси учасників операцій з облігаціями, а також є основою для організації синтетичного обліку операцій з конвертованими облігаціями, що дозволяє виокремити набір бухгалтерських рахунків для їх облікового відображення.

3. З метою забезпечення повноти висвітлення і механізму законодавчого врегулювання обігу конвертованих облігацій пропонуємо доповнити Закон України "Про цінні папери та фондовий ринок" Розділ I "Загальні положення" статтю 3 "Цінні папери та їх класифікація" п. 5 пп. 7 поняттям "Конвертовані облігації" і їх класифікацією.

4. Обґрунтовано, що конвертовані облігації слід оцінювати за справедливою вартістю, за умови можливості її достовірного визначення. Крім того, справедлива вартість конвертованих облігацій передбачає врахування вартості наявних майбутніх грошових потоків, пов'язаних з володінням облігацією. За неможливості достовірного визначення справедливої вартості конвертованих облігацій їх оцінка здійснюється за номінальною вартістю, визначеною в проспекті їхньої емісії.

Перспективами подальших досліджень є вивчення управлінських аспектів бухгалтерського відображення конвертованих облігацій.

1. Батяева Т. А. Рынок ценных бумаг : [учеб. пособие] / Т. А. Батяева, И. И. Столяров. – М. : ИНФРА-М, 2006. – 304 с.
2. Буренин А. Н. Рынок ценных бумаг и производных финансовых ресурсов / А. Н. Буренин. – М. : Науч.-техн. общество им. акад. С. И. Вавилова, 2002. – 348 с.
3. Лялин С. В. Корпоративные облигации: мировой опыт и российские перспективы / С. В. Лялин. – М. : ООО "ДЭК-ПРЕСС", 2002. – 336 с.
4. Мошенський С. З. Фондовий ринок та інституційне інвестування в Україні: вплив на інвестиційну безпеку держави : монографія / С. З. Мошенський. – Житомир : ЖДТУ, 2008. – 436 с.
5. Рудейчук С. В. Бухгалтерський облік операцій з конвертованими облігаціями: перспективи розвитку / С. В. Рудейчук, Г. Ю. Яковець // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія "Економічні науки". – Житомир : ЖДТУ, 2011. – № 1 (55). – С. 141–144.
6. Рудейчук С. В. Класифікація облігацій: обліково-економічний аспект / С. В. Рудейчук // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу". Вип. 1 (13) / відп. ред. Ф. Ф. Бугинець. – Житомир : ЖДТУ, 2009. – С. 124–130.
7. Рязанова Н. С. Фінансове рахівництво : навчальний посібник / Н. С. Рязанова. – К. : Знання-прес, 2002. – 246 с.
8. Фондовый рынок : учебное пособие / [Г. И. Кравцова, Е. В. Берзинь, Е. М. Шелег [и др.] ; под ред. Г. И. Кравцовой. – Минск : БГЭУ, 2008. – 372 с.

9. Ценные бумаги : учебник / под ред. В. И. Колесникова, В. С. Торкановского. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : Финансы и статистика, 2001. – 448 с.

Рецензенти:

Гуцайлюк З.В. – доктор економічних наук, професор Тернопільського національного економічного університету;

Баран Р.Я. – кандидат економічних наук, доцент, заступник директора Івано-Франківського інституту менеджменту Тернопільського національного економічного університету.

УДК 657

ББК 65.052

Сас Л.С.

**УПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
В ОБЛІКОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ**

Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника,
Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України,
кафедра обліку і аудиту,
76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57,
тел.: 0348596003,
e-mail: oblik@pu.if.ua

Анотація. Розглянуто передумови та необхідність упровадження міжнародних стандартів фінансової звітності в облікову систему України. Розкрито порядок, терміни й особливості переходу вітчизняних суб'єктів господарювання на МСФЗ.

Ключові слова: бухгалтерський облік, фінансова звітність, міжнародні стандарти фінансової звітності, національні стандарти бухгалтерського обліку.

Annotation. Pre-conditions and necessity of introduction of the International Financial Reporting Standards in the registration system of Ukraine are considered. An order, terms and features of transition of domestic subjects of menage on IFRS is exposed.

Key words: accounting, financial reporting, International Financial Reporting Standards, National Accounting Standards.

Вступ. Політичні, економіко-правові та соціальні особливості кожної країни відображаються на її обліковій системі, зумовлюючи відмінності у веденні обліку та складанні звітності. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ) презентують як стандарти, які сприяють високому рівню ведення бухгалтерського обліку, складання й зіставлення фінансової звітності суб'єктів господарювання в усьому світі. Висока якість стандартів зумовлюється складною та достатньо тривалою процедурою їх розробки, обговорення й прийняття Радою з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО).

Необхідність переходу України на міжнародні стандарти фінансової звітності є вимогою часу, ринкової системи господарювання й зумовлена потребою виконання договірних зобов'язань України з метою інтеграції до Європейського Союзу.

Питання впровадження міжнародних стандартів в облікову систему України є об'єктом уваги для науковців і практиків. Ця проблематика висвітлюється в працях О.Є.Борис, С.Ф.Голова, В.М.Костюченко та ін., а також у професійних виданнях для бухгалтерів.

Постановка завдання. З 1 січня 2012 р. застосування міжнародних стандартів фінансової звітності стало обов'язковим для низки вітчизняних суб'єктів господарювання, що зумовило потребу розгляду передумов, порядку, термінів та особливостей упровадження МСФЗ в Україні.